

maling for Naboer og Genboer, som ingen Møller har. I vor Kommune har vi saaledes ingen Møller, hverken Dampmølle eller Vindmølle. Ja, vi har nok en Vindmølle, men den har staaet i mange Aar. Vi har heller ingen Bagerier, vi bager vort Brød selv. Den højtærede Indenrigsminister og jeg blev, da vi drøftede Kornloven angaaende 1916, enige om, at vi i Henhold til det statistiske Departements Tal maatte regne med et Forbrug pr. Individ af ca. 300 Pund om Aaret. Jeg kan ikke tænke mig, der kan være noget i Vejen for, at Tilladelsen til at formale Korn blev udvidet, saa at man ogsaa kunde male Korn for Naboer og Genboer. Den Tjeneste vil jo, hvor Forholdene er som hos os, blive ydet uden noget som helst Vederlag. Den eneste Vanskelighed, jeg kan tænke mig, er den, at der, saa vidt jeg skønner, skal blandes et vist Kvantum Byg i Rugen, men der var vel ikke noget i Vejen for, at vi kunde købe et Kvantum Byg ogsaa og se at faa det malet sammen med Rugen. Naar vi faar det Kvantum, som vi efter Loven er berettigede til at faa pr. Individ og Husstand, tror jeg udmærket godt, at en Ordning som den her nævnte lod sig gennemføre.

Den højtærede Indenrigsminister gjorde i Eftermiddagsmødet en Bemærkning om, at det var ikke mod Maksimalprisen, Protestmøderne blev holdt rundt om i Landet. Men Maksimalprisen havde den skæbnesvangre Fejl, at Prisen paa Brødkorn laa langt under Prisen paa Foderkorn, og det vilde man hverken fra Regeringens eller den overordentlige Kommissions Side erkende før langt om længe. Skulde nogen være i Tvivl herom, henviser jeg dem til at læse den Udtalelse, der ledsager det Forslag, vi fik forelagt her i 1916, Side 47. Vi fik da endelig en Ordning i 1916, hvorved man paalagde en Forpligtelse til at aflevere et vist Kvantum Rug pr. Td. Hartkorn, nemlig 8 Tdr., og vi kom jo bort fra Maksimalprisen derved, at Prisen blev sat til mellem 21 og 22 Kr. pr. Td. Rug. Endelig fik de, der leverede over 8 Tdr. pr. Td. Hartkorn, en Overpris af 2 Kr. pr. Td., men til Gengæld blev der indsat en Bestemmelse om, at de, der ikke var i Stand til at levere 8 Tdr. pr. Td. Hartkorn, skulde betale 2 Kr. pr. Td. Det virker nu noget nedtrykkende at se de meget betydelige Beløb, som en hel Del Landmænd tilpligtes at indbetale paa Amtstuerne rundt omkring i Landet, og som benæv-

nes Bøder. Det er en fejl Benævnelse, det var i Virkeligheden en Udligningsafgift, thi den skulde udligne Forholdet mellem dem, der leverer mere end 8 Tdr., og dem, der leverer et mindre Kvantum. Det er slet ikke Bøder, der er Tale om, og det er et Spørgsmaal, om det ikke havde været rigtigere, om vi den Gang ikke havde fastsat Bestemmelsen om, at de, der ikke havde leveret de 8 Tdr., skulde yde 2 Kr. Ikke fordi Beløbet er saa overordentlig stort. Ifølge et Bladreferat udgør Beløbet for Thisted Amt og Svendborg Amtstuekreds, Aarhus Amtstuekreds, Vejle Amtstuekreds, Holbæk Amt, Præstø Amt og Københavns Amt godt 200,000 Kr. Rent finansielt set er det jo ikke noget overmaade stort Beløb. Men der er ingen Tvivl om, at Bestemmelsen vækker betydelig Uvillie ude omkring i Landet. Hvad angaar de Protestmøder, der holdes, mener, som sagt, den højtærede Indenrigsminister, at de i Virkeligheden ikke gælder Maksimalprisen, men Kornordningen. Den højtærede Indenrigsminister glemte imidlertid efter min Formening det vigtigste Moment i den Sag, nemlig at nu er Tilførslerne stoppet. Da vi havde Maksimalprisen i 1914—15, og indtil vi fik Kornordningen i 1916, vakte Maksimalprisen og den Uret, der derved blev begaaet mod Landboerne, Uvillie, men den vakte ikke den Uvillie, som den vilde have vakt, hvis Forholdene havde været som nu. Det, der nu gør det vanskeligt for Landmændene, er, at alle Tilførsler er standset, og at vi staaer og mangler Korn til vore Besætninger. Ud-sigterne er i Virkeligheden meget triste. Men det vilde naturligvis være rigtigere, om de Landmænd, der nu gaar sammen og protesterer mod den Ordning, der er hidført, vilde koncentrere deres Evner og Kræfter paa at søge at hjælpe Samfundet over den vanskelige Tid, vi lever i; for den skal vi igennem.

Da det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) forleden omtalte Tilskuddet til Landbruget, de 50 Mill. Kr., undrede jeg mig over hans Udtalelser herom. Jeg kan forstaa, at saadant kan skrives i et socialdemokratisk Blad, men ikke, at det fremføres her. Enhver, der sidder her i Tinget, ved nemlig, at det var samfundsmæssige Hensyn, der var bestemmende for den Ordning, vi fik, det var ikke et Tilskud, som Landbruget var ude om. Ordningen er truffet for at tilsikre Samfundet de nødvendige Ernæringsmidler i disse Aar.